

● PEPCA KARDELJ
OB SMRTI PRIJATELJA IN SOBORCA

TITOVA REVOLUCIJA SE NADALJUJE

V teh trenutkih mi je težko govoriti o Titu. Pred dobrim letom me je tolažil ob boleči izgubi Eda, mojega moža in njegovega zvestega borca in tovariša, danes pa je tudi ta knjiga za vselej zaprta.

Imel je izreden občutek za človeka, nikdar se ni postavljaval nad sogovornika, ampak je znal z vsakim navezati stik. Nikdar ni pušal odprtih vprašanj. Vsakemu je povedal, če mu je bilo kaj všeč. Že tako dolgo se poznavava...

Poznala sva se 34 let, z mojim možem pa sta se srečala že sedem let prej. Lahko rečem, da je njuno prijateljstvo in sodelovanje trajalo skoraj neprekinjeno od leta 1934 in to ne le v domovini, ampak tudi ko sta bila v Sovjetski zvezi in kasneje med vojno, po osvoboditvi, do zadnjega dne. Ostaja mnogo lepih skupnih spominov, žal pa ju danes ni več.

Vsi ljudje žalujejo in nam izrekajo najtoplejšje besede ob Titovem odhodu, vendar pa je to zame še nekaj več, saj sva bila res tako dobra prijatelja... Seveda ni bilo vedno posuto s cvetjem, ker prinaša vsaka revolucija tudi težke trenutke, katerim se tudi mi nismo mogli izogniti.

Dejstvo je, da je Tito odšel, vendar pa ostaja v vseh nas vest, da živimo v njegovem času in da smo bili prisotni v tem obdobju... Menim, da je to za vsakega našega človeka, za vsakega revolucionarja velika stvar, kajti veliki uspehi, ki smo jih dosegli, niso veliki samo za nas Jugoslovane, z nami jih zdaj delijo tudi vsi narodi, ki danes prav tako občudujejo, da našega Tita ni več. Mislim, da bodo nadaljevali njegovo delo. Kar smo skupaj dosegli in to, čemur je bil Tito vizionar in predhodnik, daje upanje, da se bo ta revolucija nadaljevala še z večjim uspehom kot doslej.

DEVETI MAJ

Topništvo zmagovitih zavezniških armad je v zgodnjih jutranjih urah 9. maja l. 1945 naznanjalo svetu, da sta fašistični zavojevalec in njegov uničevalni stroj dokončno strta, da so zadnji ostanki premagancev položili orožje pred noge zmagovalcev. Za vse svobode željno in miroljubno človeštvo ni pomembnejšega dne. Ta dan bo za vedno ostal simbol zmage, zmage svetlobe nad temo, zmage človeka nad nečlovekom. Tudi naša slavna vojska narodnoosvobodilnega boja in revolucije, naša fronta bratstva in enotnosti, vse naše prebivalstvo na ta dan pred petintridesetimi leti slavnostno triumfirala. Zauštile so se težke solze naših mater in sestra, prenehali so teči potoki krvi borcev in naših ljudi, ugasnile so peči krematorijev, pojenjali so zadnji plameni naših požganih domov in mest. Mine so prenehale rušiti mostove in tunele prog in cest, rodila se je težko priborjena in še težje pričakovana svoboda vseh naših narodov in narodnosti v bratski skupnosti, v enotni Titovi Jugoslaviji.

Tovariš Tito, naša legenda, naš poveljnik, ideolog revolucije, neumorni borec za svobodo in mir v svetu, je že konec l. 1944 našim oboroženim narodnoosvobodilnim silam in pravkar ustanovljeni Jugoslovanski ljudski armadi izdal vojno povelje: »Pohiite s pripravami, preobrazbo NOV in POJ in čimprej začnite z ofenzivnimi operacijami. Z bliskovitimi operaci-

jami. Z bliskovitimi in nenadnimi napadi najprej razbite obe sovražnikovi krili in potem silovito in nezadržno prodirajte ob jadranski obali k Soči, Gorici in Trstu z ene ter k Podravini in Koroški z druge strani. V zgornjem toku Drave, Soče, Karavank in Julijskih Alp sklenite obroč krilnih armad, zrinite potolčene vojske sovražnikov kar najdlje v notranjost Slovenije in jih tam dokončno uničite.«

Tako je tudi bilo. Začele so se operacije — najprej bitke IV. armade za obalni pas, Bosno, Liko, Primorje, Istro in Primorsko, nato III. armade na Donavi in v Podravini ter I. in II. armade na Sremski fronti.

Rezultati uspešno uresničene zgodovinskega strateškega načrta vrhovnega poveljnika JLA in maršala Jugoslavije so bili: dokončna osvoboditev Jugoslavije, Istre, Primorja in Koroške; ubitih 140.000 in ujetih 240.000 sovražnikovih vojakov s številnimi njihovimi generali na čelu s feldmaršalom von Lehtom, poveljnikom nemške fašistične armade skupine E ozroma Balkan. Vojni plen je bil obilen. Na kupih vojaške opreme se je med drugim znašlo 2.900 topov, 180.000 pušk, 31.000 brzostrelk in mitraljezov, 9.700 kamionov, 480 tankov, 140 bojnih letal in tako naprej. Vse to dovolj zgovorno govori o zamahu, širini, pravilno načrtovanih in izvedenih operacijah naših slavni armad in partizanskih korpusov v globokem zaledju sovražnika, še zlasti 7. in 9. slovenskega ter 10. hrvaškega korpusa in enot IV. operativne cone Slovenije in Štajerske.

Po številnih znamenitih in slavni bitkah ter bojih od Mostarja naprej po unski, kninski, bileški in reški operaciji, po bitkah v Sremsu, na Donavi, Ilovi, Kolpi in končni bitki za Trst ter ne nazadnje po silovitem preganjanju sovražnika, ko so naše armade v 28 dneh prešle prek 600 km dolgo pot, po vsem tem predstavljajo ti mejniki tako po svojem temeljnem konceptu kot po oblikah, načinu in hitrosti izvajanja najbogatejši zaklad v zgodovini voj-

skovanja naših narodov za učenje vojaških veščin, za pravilno in hrabro poveljevanje in vodenje tudi v najzapletenejših operacijah sodobne armade.

Naša slavna partizanska korpusa — 7. in 9. — ter enote IV. operativne cone so bistveno pripomogle k zmagi, svobodi in nadaljnjemu razvoju naše vojaške in vojne veščine, pa k obnovi porušene domovine in razvoju socialistične Jugoslavije.

Vso vojno, zlasti pa od l. 1943 dalje, ko so bile ustanovljene naše imenovane strateške partizanske enote, pa do zaključnih operacij so te enote nenehno vodile težke boje in nase vezale dokaj močne sile fašistične vojske na Slovenskem. Iz več sovražnikovih ofenziv so te enote prihajale vedno močnejše, bolj prekaljene in izkušene. Zato tudi v zadnjem udarcu na sovražnika okoli Trsta, Gorice, Ljubljane, v redki operaciji, in zapiranju prehodov prek Karavank in Savinskih alp, naše sile v globokem sovražnikovem zaledju niso čakale križem rok. Vedele so, da svoboda ne pride sama in zanjo so skupaj z drugimi enotami JLA krvavele in se hrabro bojevale prav do zadnjega dne.

Ljubljana je vse do zadnje ure bojev za svobodo poslušala nenehno regljanje streljanih in odmevov detonacij granat in min z Orleja, Molnika, Golovca, Krma in Polhograjskih dolomitov. Na teh položajih so še v zadnjih bojih kovalе bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov naša slavna XV. in XVIII. divizija 7. korpusa, Dolomitski odred in XXIX. udarna Hercegovska divizija. Skupaj so se bojevali do zadnje ure 8. maja in 9. maja v zgodnjih jutranjih urah zmagoslavno vkorakale v Ljubljano. K tej slavni zmagi je tudi Ljubljana sama skozi svojo vojno dajala svoj veliki prispevek. Bila je v žarišču nenehni boj in neizprosne boja ter zato tudi postala prvo mesto heroj.

FRANC SOTLAR

● PROGRAMSKO-VOLILNA SEJA OS ZS

GOSPODARSKA USTALITEV IN SINDIKATI

Ocena gospodarjenja za lasko leto, poslovanje delovnih organizacij v letošnjem letu, izvajanje politike zaposlovanja in naloge pri družbeni in gospodarski ustalitvi so bile teme, o katerih je bil govor v osrednji točki dnevnega reda na programsko volilni seji sindikalnega sveta občine Ljubljana Moste-Polje v drugi polovici meseca aprila. V nadaljevanju seje so člani sveta sprejeli še statutarni sklep in poslovnik o notranji organizaciji in načinu delovanja občinskega sveta in tako uresničili pobudo maršala Tita o demokratizaciji odnosov in kolektivnem delu ter odgovornosti tudi v tej družbenopolitični organizaciji. Ponovno so izvolili Andrijo Vlahoviča za predsednika sveta, Marinko Juvancičevo za podpredsednico, za sekretarko pa Marijano Šturbej. Izvolili so tudi pet novih članov občinskega sveta namesto tistih, ki ne morejo več opravljati svoje dolžnosti zaradi odhoda na druga delovna mesta.

Nadaljevanje na 13. strani

V avli občinske skupščine je 22. aprila ob 70-letnici rojstva velikega revolucionarja in našega častnega občana Edvarda Kardelja predsednik skupščine občine Marjan Moškrč odkril njegov doprni kip. Odkritja spomenika so se udeležili Franc Leskošek-Luka, dr. Marijan Breclj, Marjan Orožen, Vlado Beznik, Marjan Rožič in drugi družbenopolitični delavci.

D. J.

● PROGRAMSKO-VOLILNA KONFERENCA ZKS LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Enotnost — jamstvo tudi naprej

Programsko-volilna konferenca ZKS občine Ljubljana Moste-Polje je ob navzočnosti petih članov CK ZKS — Igorja Uršiča, Marjana Orožna, Francke Strmole, Poldeta Mačka in Staše Rejc — in ok. 150 delegatov osnovnih organizacij ZK obravnavala oceno družbenopolitičnih in družbenogospodarskih razmer v občini. Uvodne misli je podal predsednik občinske konference ZK Dino Kodarin.

Pri oceni gospodarjenja v letu 1979 je Dino Kodarin izhajal iz dokaj stabilnih notranjih političnih razmer in nadaljeval: Nepričakovani preobrati v svetovnih gospodarskih gibanjih (vrtoglavo višanje cen nafte), naravne nesreče, neskladja v zunanjetrgovinski menjavi ter nekatere subjektivne slabosti so ob prekomerni porabi vseh vrst pripeljale naše gospodarstvo v položaj, ki bi

lahko resno ogrozil uresničevanje načrtovanega razvoja in družbeni standard. Zavedajoč se nastalega položaja, smo komunisti na vseh ravneh naše organiziranosti posvetili največjo pozornost utrditvi gospodarstva in uveljavljanju samoupravljanja kot edini alternativi za uspešno reševanje vseh odprtih družbenih problemov.

Nadaljevanje na 4. strani

Odlično uspeli referendum

20. april. Nedelja. Za mnoge taka kot mnoge druge, za krajane krajevnih skupnosti Most, Novih Jarš, Polja, Štepanjskega naselja in Zelene jame pa zgodovinsko pomembna, kajti ta dan so se na referendumu odločali za samoupravno in prostorsko

preoblikovanje svojih krajevnih skupnosti.

To je bila nedelja, ki bo zapisana v naši politični kroniki kot dan, ko so se krajani omenjenih KS odločili za šest novih krajevnih skupnosti. Število krajevnih skupnosti v občini se je tako povzpelo na 23.

Nadaljevanje na 2. strani

V dvorani je zazvenela Internacionala

Bili smo nič — bodimo vse!

Pod tem geslom je izzvenela svečana osrednja proslava v mogočen prikaz bojev in zmag naprednega revolucionarnega delavstva pred vojno, borcev in aktivistov med NOB in revolucijo, delovnih ljudi in občanov pri graditvi naše samoupravne socialistične družbe.

Proslave so se udeležili mnogi predvojni revolucionarji, španski borci, narodni heroji, voditelji upora in socialistične graditve, gosti zlasti iz Bileče in Plužin ter več tisoč delovnih ljudi in občanov občine in mesta. Slavnostni govornik, predsednik OS /S Andrija Vlahovič pa je v svojem govoru izhajal iz utemeljitve občinskega praznika in prešel na našo povojno graditev.

Osvoboditev pred 35 leti je pomenila uresničitev hotenj in vizijo prejšnjih generacij o svobodi človeka in osvoboditvi delavca. Lahko rečemo, da je osvoboditev pred 35 leti že nosila v sebi pogoje za ustvaritev novega družbenega reda, ki ga svet kot sistema ni poznal. Gre za socialistično samoupravljanje.

Nadaljevanje na 3. strani

PROGRAMSKO-VOLILNA SEJA OS ZS

GOSPODARSKA USTALITEV IN SINDIKATI

(Nadaljevanje s 1. strani)

Uvodni razpravi k najpomembnejši točki dnevnega reda sta prispevala Marina Juvančič — orisala je gospodarski položaj v delovnih organizacijah naše občine lani in letos — in Jože Leskovšek, ki je nanizal vrsto ugotovitev glede politike zaposlovanja. Marina Juvančičeva je v razpravi opozorila, da se lani nismo držali dogovorjenih stališč, ne spoštujemo

pa jih tudi letos, saj 16 odstotkov moških delovnih organizacij doslej še ni pripravilo smernic za srednjeročne načrte. Seznam teh je komite za družbeno planiranje in družbenoekonomske razvoj pri naši občinski skupščini že poslal družbenemu pravobranilcu samoupravljanja. Zato se v teh delovnih organizacijah zastavlja tudi vprašanje odgovornosti poslovnih organov in strokovnih služb. Še vedno ni pravega razmerja med produktivnostjo,

ustvarjenim dohodkom, osebnim dohodkom in skupno porabo. Februarja letos je namreč kar 32 delovnih organizacij izplačalo osebni dohodek nad dogovorjeno višino.

Glede zaposlovanja pa je Jože Leskovšek menil, da še vedno nimamo pravega odnosa do njega, saj ponavljamo lanske napake tudi letos. Tozdi še vedno načrtujejo večje zaposlovanje, kot je dogovorjeno. Nekatere delovne organizacije predvidevajo celo 10-odstotno povečanje števila delavcev, kar bi znašalo 2514 na

novu zaposlenih v občini — namesto 500, kolikor jih po dogovoru lahko zaposlimo. Vendar v delovnih organizacijah kljub visoko načrtovanim potrebam doslej še nismo prekoračili dovoljene 2-odstotne stopnje zaposlovanja. Zanimiv je tudi podatek, da je od 28.000 zaposlenih v občini kar 53 odstotkov nekvalificiranih ali priučenih delavcev. Zato bo treba v prihodnje to razmerje popraviti, ker si bomo le tako v srednjeročnem obdobju zagotovili nadaljnji tehnološki razvoj.

D. J.

Marjan Moškič, predsednik občinske skupščine Ljubljana Moste — Polje: Vse breme ustalitve gospodarstva poskušamo prevladati na delavce v tovarnah, čeprav bi ustalitev morala zajeti vse, tudi negospodarske dejavnosti. Tu ne gre le za že ustaljene oblike. Nekatere institucije bi namreč morali združevati, da bi bolje izkoristili strokovnjake.

Jože Marolt, predsednik mestnega sindikalnega sveta: S podobnimi težavami kot v Saturnusu se srečujejo tudi druge. Treba bo več izvažati in manj uvažati in se dohodkovno in devizno tesneje povezati. Vsak mora sam iskati rešitev. Nekatera povišanja cen je seveda nemogoče preložiti le na delovne kolektive, kot na primer v Julonu in Izolirki. Treba pa je biti previden tam, kjer neupravičeno zahtevajo zvišanje cen. Glede razprav okoli zaključnih računov je dosežen napredek, so pa te razprave še vedno bolj informativne kot kaj drugega.

Boris Jenko, Saturnus: Na uspešnost letošnjega gospodarjenja bodo pomembno vplivali tudi dejavniki zunaj delovnih organizacij. Tak primer je v Indosu, kjer prihaja do zamude pri gradnji novih proizvodnih prostorov. Pomanjkanje reprodukcijskega materiala pa je vzrok, da je trenutno v Saturnusu zaposlenih preveč delavcev. Zato ne iščemo nadomestil za tiste, ki odhajajo. V primerjavi s lanskim letom imamo letos zaposlenih 90 delavcev manj. Od 130 kupcev izdelkov iz bele pločevine jih je le 46 podpisalo samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev za usklajevanje skupnega deviznega prihodka. Zamrznili smo sklad skupne porabe in ga bomo uporabili kot solidarnostni sklad. Ukinili bomo vse pogodbene storitve. Prešli bomo na izdelavo donosnejših izdelkov. Vse to pa nam ne bo prineslo dovolj denarja, da bi si zagotovili nemoteno proizvodnjo.

Marko Primožič, Gradis, tozđ OPG: Trenutni položaj v gradbeništvu ni najboljši. Največ težav povzroča velika razdrobljenost gredbeništvu, huda konkurenca zasebnih obrtnikov, neuslajena politika cen, pomanjkanje surovin in nekaterih vrst opreme ter premalo razviti dohodkovni odnosi med izvajalci del na zgradbah. Zato meni občinski odbor sindikata gradbenih delavcev, da si morajo delovne organizacije te panoge prizadevati za tesnejše povezovanje in sodelovanje med seboj, za boljšo organizacijo dela in upoštevanje novih tehnoloških postopkov, kar bi seveda pocenilo tudi gradnjo.

Peter Rupnik, Kemična tovarna Moste: Vse delovne organizacije in naše občine, ki se ukvarjajo s kemično in nekovinsko industrijo, so lani poslovale brez izgube. Letos pa motnje pri normalnem poslovanju povzročajo nepravilen odnos do uvoza. Med delavci je čutili pripravljenost za sodelovanje pri ustalitvenih naporih. Občinski svet naj ponovno postavi vprašanje nagrajevanja po delu, saj bo le dosledno uresničevanje tega pripomoglo k uspešnejšemu gospodarjenju.

Franc Vrečič, ŽG-tozđ Transport: Lani ni noben naš tozđ posloval z izgubo. Ugotavljamo pa, da bo letos poslovanje v tistih delovnih organizacijah, ki so vključene v sindikat prometa in zvez, slabše. Spoprijemamo se s težavami, ki so posledica velike fluktuacije, porasta stroškov poslovanja in zastoja pri raztovarjanju vagonov.

Franci Polak, član predsedstva republiškega sveta ZS: Pri uresničevanju zakona o združenem delu smo v največjem zaostanku prav pri urejanju odnosov med delavci, ki delajo v tozđih, in tistih, ki so zaposleni v skupnih službah. Še vedno nam ni vsem jasno, kaj pravzaprav je svobodna menjava dela. Vsaka delovna organizacija, ki povečuje število delavcev, bi morala zato podati tehtno obrazložitve.

VELIKA PLANINA

Razvojni program turistične ponudbe in ustanovitev samoupravne interesne skupnosti RTC Velika planina

Prostrana Velika planina, katere značilnost so poleg naravne lepote tudi številne planšarske koče, je ob bolj ali manj hitrem razvoju slovenskih rekreacijsko-turističnih centrov ostala nekoliko v ozadju, čeprav ni mogoče trditi, da interesov za njen hitrejši rekreacijsko-turistični razvoj ni bilo. Očitno pa so bili nekaj let ti interesi preveč tihi. Najbrž tudi zato, ker gospodarjenje v tozđu Hoteli in žičnice Kamnik, ki upravlja žičniški sistem in gostinski objekt Šimnovec na Veliki planini, ni bilo najuspešnejše.

Prav gospodarske težave v tem tozđu pa so zbudile razmišljanja in pobude o tem, kako bi Veliko planino približali delovnim ljudem in občanom in jim seveda omogočili čimboljše možnosti za rekreacijo in sprostitve. Zato so v kamniški občini skupaj z delovno organizacijo Golf-turist, v sklopu katere posluje kamniški tozđ Hoteli in žičnice, naprej pripravili sanacijski program za to temeljno organizacijo, ki bo odpravil slabosti v gospodarjenju. Hkrati pa so zasnovali materialno ne pretirano razkošen, vendar učinkovit program razvoja turistične ponudbe na Veliki planini. Na osnovi tega programa naj bi se združeno delo širšega ljubljanskega območja, ki ima na Veliki planini prek sto počitniških hišic, odločilo o skupnih vlaganjih za nadaljnji razvoj turistično rekreacijske ponudbe na Veliki planini, seveda na osnovi sporazuma o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti rekreacijsko-turističnega centra Velika planina.

Predlagani program razvoja turistične ponudbe na Veliki planini je seveda mogoče v javni razpravi še dopolniti in izboljšati. V oblikovanem programu so namreč zajete le tiste najnujnejše naložbe, ki bodo omogočile izpolnitev turistične ponudbe in povečanje zmogljivosti. Za kratkoročno obdobje so načrtovane naložbe za obnovo gondolske žičnice in sedežnice, vključno s po-

stavitvijo vmesne postaje na Zelenem robu in vlečnice Purman. Obnoviti bi bilo potrebno tudi gostinske objekte na Veliki planini: urediti naj bi bife v Tihni dolini, obnovili gostišče za Zelenem robu ter gostišče Šimnovec. Za uresničitev tega dela programa bo potrebnih dvajset tisoč novih dinarjev.

Za nekoliko dolgoročneje obdobje pa program vsebuje nekaj novih naložb: postavitev dvosedalnega na Korintem vrhu, vlečnice za plečem in vlečnice Tihna 12 ter dopolnitev strojne opreme. Za ta del programa bo potrebnih osemindvajset tisoč dinarjev. S takimi naložbami se ne bi le povečale zmogljivosti Velike planine od sedanjih tri tisoč oseb na uro na skoraj osem tisoč oseb, ampak program obeta praktično vse možnosti za zimsko in poletno rekreacijo. S takimi vlaganji bi namreč na Veliki planini smučišča omogočala smučanje tako otrokom in začetnikom kot najbolj veščim smučarjem. Tudi tekačem, saj so možnosti za ureditev takšnih prog na Veliki planini skoraj idealne. O poletnem turizmu na Veliki planini pa skoraj ni treba izgovarjati besed. Kdor je vsaj enkrat zašel na Veliko planino poleti in je znal prislusniti odzvanjanju kravljih zvoncev, prijetni domači besedi planšarjev in poskusil njihove mlečne dobrote, se na Veliko planino gotovo še vrača.

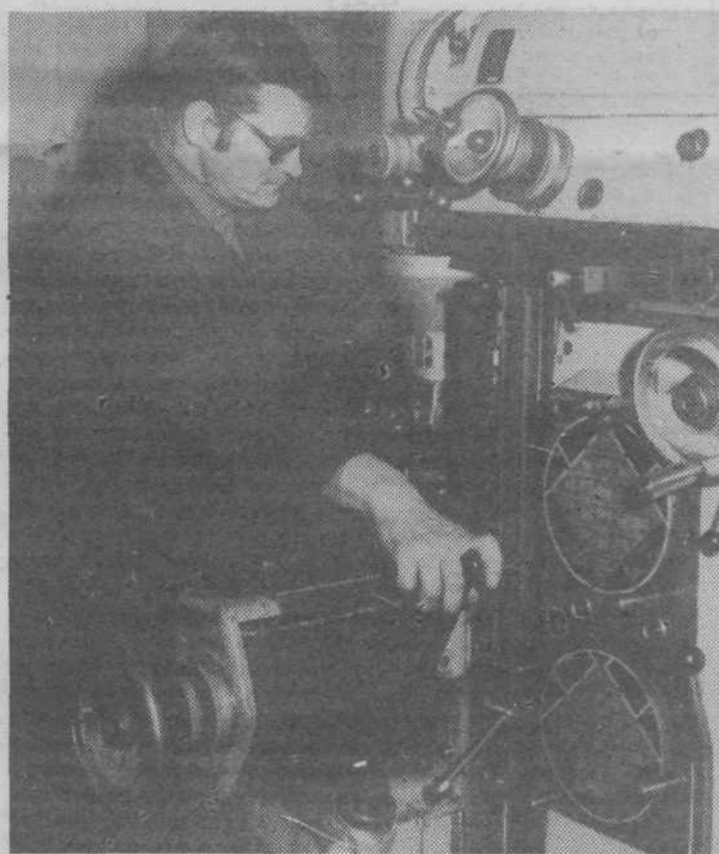

Foto Edi

Sklepi in stališča

1. V sodelovanju z vsemi družbenimi dejavniki mora sindikat zagotavljati, da bodo delavci povsod ustvarjalno sodelovali pri sprejemanju planskih dokumentov, spremljali uresničevanje sprejetih planov, sprejemali ukrepe za njihovo uresničevanje ter odgovorno in dosledno izvajali sprejete odločitve.

V sindikatu bomo pospeševali usklajevanje vseh nosilcev planiranja, da se le-ti dogovorijo o razvojni politiki, o konkretnih ukrepih in o materialnih obveznostih, da bodo plani temeljili na samoupravnem sporazumevanju in dogovarjanju.

2. Občinski svet ZS daje vso podporo sklepu občinske skupščine, da bo le-ta za organizacije, ki ne bodo do 20. maja 1980 predložile planskih dokumentov za leto 1980 in smernic razvoja za obdobje 1981—1985, sprejela začasne ukrepe družbenega varstva.

3. Na vseh ravneh organiziranosti bomo sindikati vztrajali na poglobljenih analizah rezultatov gospodarjenja ob zaključnem in ob periodičnih računih. Ti morajo omogočiti delavcem začasno in dokončno razporejanje dohodka v skladu z doseženimi rezultati in s posebnim poudarkom na oceni uresničevanja gospodarske stabilizacije ter sprotne ugotavljanja in predlaganja ukrepov za odpravljanje slabosti.

Občinski svet ob tem opozarja na pomembnost sprejemanja takih stabilizacijskih programov, ki bodo odpravljali slabosti pri gospodarjenju na področjih, ki v večji meri vplivajo na doseganje boljših rezultatov, kot so zmanjšanje materialnih stroškov, uvajanje novih postopkov, boljša organizacija dela, racionalizacija prevoznih in službenih potovanj v tujino, dograjevanje nagrajevanja po delu, spodbujanje in ustrezno vrednotenje inovacijske in racionalizatorske dejavnosti.

4. Pri sprotih ocenah gospodarjenja bo občinski svet vztrajal, da v vseh ozidih kritično presodijo uresničevanje v planih predvidenih razmerij razporejanja dohodka in čistega dohodka z doslednim upoštevanjem resolucijske usmeritve, dogovora in zakona, ob tem pa ugotavljajo skladnost njihovih samoupravnih splošnih aktov o razporejanju čistega dohodka in delitvi sredstev za OD in skupno porabo ter jih ustrezno dograjujejo.

5. Občinski svet bo na vseh ravneh pospeševal proces združevanja dela in sredstev na osnovi skupnega prihodka in skupnega dohodka. Le-to je pogoj za doseganje boljših rezultatov gospodarjenja tako med proizvodnimi organizacijami kot tudi v odnosih svobodne menjave dela med uporabniki in izvajalci. Nujno je treba zagotoviti uporabnikom, da celovito odločajo o združenih sredstvih za uresničevanje skupnih ciljev.

Ponovno bomo preverili, kako so uresničene pobude o integracijskih procesih, ki jih je dal občinski svet ZS ob analizi izvajanja zakona o združenem delu.

6. Na področju ekonomskih odnosov s tujino si bo sindikat prizadeval, da bi bil izpad proizvodnje zaradi omejitve uvoza surovin čimmanjši. Ozdi naj pospešeno poiščejo možnosti zamenjave z domačimi surovinami. Predvsem pa si bomo prizadevali, da se je v primeru, ko zamenjave z domačimi surovinami niso možne, ker le-teh ni, potrebno v okviru SISEOT nujno dogovoriti za kompleksnejše reševanje tega problema. V takem primeru bo treba odstopiti od dogovorjenih omejitev. Zlasti pa je potrebno na vseh ravneh podpirati sklepanje in uresničevanje samoupravnih sporazumov o združevanju dela in sredstev za pridobivanje skupnega deviznega prihodka.

7. V sindikatih bomo izpostavili osebno odgovornost poslovnih organov in strokovnih služb v vseh primerih odstopanj od zahtevane politike, s konkretnimi ukrepi tudi v obliki družbenega varstva.

8. Občinski svet ZS daje pobudo konferenci OO ZS živilskega kombinata Žito, da ponovno preuči samoupravno organiziranost v tej delovni organizaciji ter zagotovi ustrezne samoupravne odnose med posameznimi tozđi in DSSS.

9. Občinski svet ZS predlaga SIS za komunalno dejavnost, da z ozdi, ki se ukvarjajo s potniškim prometom, preučijo možnosti za zagotovitev večjega števila avtobusov na liniji št. 2 in o uporabi enotnih mesečnih vozovnic na linijah 2, 10 in 11, predvsem ob jutranjih urah in popoldanskih časovnih konicah. Zaradi neustreznega organiziranja prevoznega mestnega potniškega prometa na Letališko cesto prihaja do večjih zamud delavcev na delo.

10. Občinski svet poziva vse OO ZS, da organizirajo in posvetijo več pozornosti razkladanju vagonov, da zaradi tega ne bo prihajalo do zastojev in takega »skladiščenja« raznega blaga.

11. V sindikatih bomo vztrajali, da se bodo v ozidih sprejeti stabilizacijski programi dosledno izvajali. Za neizvajanje le-teh pa bomo izpostavili odgovornost vseh dejavnikov.

12. Občinski svet si bo še posebej prizadeval, da se bodo ozdi s področja gradbenih dejavnosti kvalitetno povezovali zaradi boljše organiziranosti dela in upoštevanja novih tehnoloških postopkov. Skupaj z izvršnim svetom občinske skupščine pa bo občinski svet ZS sodeloval pri procesu usklajevanja planov celotne gradbene panoge za uskladitev zmogljivosti gradbene operative. Zlasti bomo preprečevali zaposlovanje zasebnih komponentov ter si prizadevali, da bodo ozdi, ki nimajo dovolj svojih zmogljivosti, sodelovali s tistimi, ki imajo proste zmogljivosti. Občinski svet daje pobudo republiškemu odboru zveze sindikatov gradbenih delavcev za usklajeno aktivnost pri odpravljanju pomanjkanja stanovanjske opreme. To sedaj ovira dokončevanje stanovanjskih objektov. Prizadeva si naj tudi za uskladitev cen posameznih izdelkov in surovin.

13. Občinski svet je ponovno potrdil vsa stališča o zaposlovanju in izkoriščanju delovnega časa, ki so bila oblikovana na posvetu o tej problematiki. Ta stališča so bila že objavljena.

14. Občinski svet ZS daje pobudo mestnemu svetu ZSL ter izvršnemu svetu skupščine mesta Ljubljana, da analizira možnosti in poda predlog za povezovanje ozdov pri izvajanju zaključnih del v gradbeništvu. Ti se naj povezujejo med seboj in naj vzpostavijo dohodkovne odnose z udeleženci v svojem reprodukcijskem procesu, predvsem z gradbenimi ozdi.

Uskladitev rokov in vsebine sej

Delegatska tribuna ki izhaja že šesto leto, je glasilo skupščine občine in samoupravnih interesnih skupnosti občine Ljubljana Moste-Polje. Vsaj tako lahko preberemo na njeni prvi strani. Toda že bežen pogled v njeno vsebino nam pove, da to zdaj ni tako, kajti v resnici je Delegatska tribuna namenjena le delegatom skupščine občine, medtem ko delegati za skupščino SIS že vsa leta dobivajo gradivo posebej. Zakaj torej na prvi strani Delegatske tribune napis, ki nas poskuša prepričati o nečem drugem.

Janek Lah, načelnik komiteja za družbene dejavnosti pri skupščini občine in obenem tudi član uredništva odbora Delegatske tribune, je o tem povedal:

Zavedamo se, da bi moralo biti tako, kot je zapisano na prvi strani. Zato bomo nekaj poskušali storiti že letos. Toda osnova za to je uskladitev časovnih rokov sej vseh skupščin in seveda tudi uskladitev vsebine. Zbori za skupščino občine imajo svoj delovni načrt, zastavljen za leto dni naprej, medtem ko pri nas ni tako. Zato bo težko doseči, da bi vse skupščine o neki temi razpravljali v istem času. Dalo pa bi se to takrat, kadar skupščina neke SIS odloča kot četrti zbor.

Zakaj pa je nemogoče predvideti datum sej, če že ne moremo njihove vsebine?

Vzrok so slabo organizirane skupne službe za SIS, ki zaradi preoblike dela niso sposobne pripraviti oziroma oblikovati predloga delovnega načrta za leto dni naprej in skrbeti za povezavo z republiškim in mestnimi SIS. Prav obravnavanje gradiv za sejo mestnih in republiških skov pa je največja težava, večja kot je usklajevanje dela zborov občinske skupščine s skupščinami SIS. Drugi vzrok pa je denar. Če bi bili ti dve zahtevi — boljša organiziranost in več denarja — izpolnjeni, potem bi lahko izboljšali tudi kakovost informacij, zmanjšali obseg gradiva in ga strokovno obdelali, tako da bi delegat pri odločanju izbral med več možnostmi.

In kaj lahko pričakujemo v prihodnosti? Že v prvi polovici letošnjega leta nameravamo to službo organizirati kot temeljno enoto upravnega organa. Obseg dela bo manjši, en delavec bo skrbel le za dve SIS, zato bo gradivo bolj pripravljeno.

Kaj pa nameravate ukreniti, da bo Delegatska tribuna res postala tudi glasilo SIS? To najbrž ne bo lahka naloga, saj na primer na skupščini zdravstvene SIS obravnavajo popolnoma druge zadeve kot na SIS za zaposlovanje.

Največ, kar lahko letos dosežemo, je objavljanje tistih gradiv, ki so pomembna za vse delegacije. Drugo leto pa se bo treba dogovoriti, kako objavljati gradivo tistih SIS, o katerih drugi ne razpravljajo. Toda zaradi obveščnosti delegatov bi morali v Delegatski tribuni objavljati tudi ta. Gremo torej v dve smeri: da informiramo tiste delegate, ki bodo o stvari odločali, pa tudi druge, da bodo bolj seznanjeni. Dogaja se namreč, da delegata iz istega tozđu v zboru združenega dela in v zboru uporabnikov neke skupščine SIS odločata različno. Vzrok je najbrž v nepoznavanju gradiva in pomanjkljivem obveščanju. Zato naj bi gradivo za SIS objavljali v Delegatski tribuni tudi kot informacijo za vse delegate.

D. J.